

Stockholm

*Az életemben a legtöbbet
a tapintat adott
és vett el tőlem.*

Sötét anyag

*A vers sötét anyag, ragyog.
A bolygókat eltéríti röppályájukról,
és magához rántja őket:
immár ők lesznek az elsődleges valóság.*

Ezért sírok.

*És mert nő vagyok, majd megtapsolnak érte.
És elfelejtene, mert nő vagyok.*

Sem azé, aki fut

*Amikor beszélgetünk, nem mi beszélgetünk,
hanem a cikkek, amiket elolvastunk.
Amikor szeretkezünk, nem mi szeretkezünk,
hanem a filmek, amikről mások beszéltek.
Véleményeinkben semmi meglepő,
vonzalmaink kiszámíthatóak.
A vágy a miénk, a szomorúság és az öröm,
de a szavak, melyeket használunk rájuk:
kölcsonzóttek, vettek, örökölték.
A cselekmény a miénk, a történet másé,
a stílus egyedül a könyörülő istené.*